

CURIERUL ADVENTIST

Anul XXXI Nr. 8

AUGUST 1953

Organ al Cultului creștin adventist de ziua a șaptea din R. P. R.
Redacția și Ad-ția, București, Raionul T. Vladimirescu, Str. Mitrop. Ghenadio Petrescu 116

LUCRĂRILE AGRICOLE DE TOAMNĂ

„Cine își lucrează câmpul are belșug de pâine, dar cine a-
leargă după lucruri de nimic, are belșug de sărăcie”. Prov.
28,19.

În acest cuvânt al înțeleptului om al lui Dumnezeu găsim un adevăr prețios pentru toate timpurile, dar îndeosebi pentru vremurile însemnate pe cari le trăim noi. Toate elementele valoroase ale țării noastre s'au unit într'o întrecere nobile pentru îmbunătățirea traiului obștesc, pentru menținerea păcii și a bunei înțelegeri între toți cetățenii R.P.R., indiferent de rasă, limbă și credință.

Despre această stăruință umanitară ca oameni ai păcii, și patriotică în acelaș timp, ca cetățeni, ne vorbesc cu glas puternic ogoarele secerate. Cu o iuțeață uimitoare s'a desfășurat și s'a încheiat înaintea ochilor noștri, mărețul tablou al campaniei agricole de vară în care oamenii muncii de pe ogoare au grăbit prin munca lor harnică secerișul, treierișul, desmiriștitul și predarea cotelor, asigurând în felul acesta pâinea cea de toate zilele poporului nostru muncitor. Avem deci toate motivele ca să aducem laude și mulțumirea noastră profundă mai întâi bunului Dumnezeu care a binecuvântat cu ploaia și cu căldura soarelui la timp ogoarele noastre. De asemenea se cuvin mulțumiri tuturor brațelor sânguitoare cari prin munca lor fără preget au dat lupta înăptuirea frumoasei și bogatei recolte din anul acesta. Nu mai puțin gândul de mulțumire se cade a se îndrepta și către cei cari prin planurile și sfaturile lor potrivite au ajutat la ajungerea acestui rezultat frumos.

Dar de abia am isprăvit lucrările de vară și iată-ne în poagul celei de a doua faze tot atât de importantă, anume strângerea recoltei de toamnă și însămânțările de toamnă. Și de a-

această dată sunt multe lucrări cari trebuie să se implinească într'un timp scurt. De aceea trebuie pregătită și această campanie printr'o muncă lipsită de delăsare sau zăbavă. Această temeinică pregătire alcătuiește totodată și prima condiție ca textul biblic de mai sus să-și găsească împlinirea deplină. Acelaș adevăr îl mai subliniază și înțeleptul Solomon, care punând greutate pe cuvântul „lucra” spune: „Dar mâna celor harnici îmbogățește”, însă „cine lucrează cu o mână leneșă sărăcește”. Prov. 10,4.

În vederea împlinirii tuturor acestor lucrări avem mare nevoie de binecuvântarea lui Dumnezeu, care să ne dea sănătate, putere și înțelepciune pentru a putea strânge toată recolta de toamnă fără nicio pierdere și totodată să facem și ultimele arături în vederea însămânțării de toamnă cu o sămânță aleasă, potrivită unui seceriș bogat, ținând în seamă și cuvintele apostolului Pavel care ne îndeamnă spunând: „Nu vă înșelați!... Ce seamănă omul, aceea va și seceră.” Gal. 6. 7.

Executând la timp și în bune condițiuni agrotehnice lucrările acestea, ne vom asigura o recoltă îmbelșugată, ce va contribui la „belșugul de pâine” și la îmbunătățirea vieții noastre în general.

În încheierea acestor rânduri doresc să fac atenție pe frații mei în credință la o îndatorire importantă și anume obligațiunii de cinstire a patriei și a semenilor noștri, prin predarea diferitelor cote la timp, potrivit îndemnului Apostolului Pavel: Să nu datorăm nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții, căci cine iubeste pe alții, a împlinit Legea”. Rom. 13. 8.

BAUER IOAN

Tatăl nostru...

Tatăl nostru Cel ce'n ceruri
Locuiești din veșnicie,
Al Tău nume în tot locul
Sfințit pururea să fie.

Vie, încurând să vie,
A Ta sfântă și slăvită
Și eternă 'mpărăție
Pentru noi din veac gătită.

Voia Ta cea pururi sfântă
Pururi să se îplinească
Și aici, în lumea noastră,
Ca în slava Ta crească.

Pâinea care ne hrănește,
Binacuvântata pâine,
Dă-ne fără preget, Doamne,
Dă-ne-o astăzi, dă-ne-o mâine.

Ale noastre șapte rele
Iartă-ni-le'n mila-Ți mare
După cum și noi, Stăpâne,
Altora le dăm iertare.

De ispite fără preget
Tu ferește-ne, Părinte,
Ca pe a credinței cale
Să putem pași 'nainte.

Și de-apururi, Doamne Sfinte,
Cată și ne izbăvește
De vicleanul Diavol, care
Cu ispite ne-ămăgește.

Căci a Ta e 'mpărăția
Cea în veac fără declin,
Și puterea, și mărirea,
Azi și'n veci de veci. Amin.

Ion Bătrâna Voivodeni

SPLENDOAREA UNOR ZILE MARI

Cu fiecare zi ce trece și ne depărtăm de ziua de 16 August, aceea ce am avut impresia timp de mai bine de două săptămâni, că a fost un vis plin de vrajă, un basm feeric depănat cu măiestrie și încântare a minții și sufletului, se așează mai bine în minte și ne vorbește despre splendoarea realității pe care am avut fericirea să o trăim. N'a fost un vis, n'a fost o feerie imaginară ci a fost acea măreție de realizare a năzuințelor unui tineret doritor de bucurie, fericire și viață în plin progres pe toate țărmurile și de înfrățire întreolaltă. A fost acel balsam alinător pus pe rănilor încă neînchise în sufletele multora, pricinuite de război; balsamul mângâierii năzuinței și strădaniei neobosite a acestei generații de tineri de a împiedica orice încercare ca floarea și mândria omenirii, viitorul de aur al ei, tineretul, să mai fie răpus de mâna celor al căror gând de cotorpărire imperialistă i-ar mână să deslănțuie turtia molohului nesățios de sânge al războiului.

Acum când în tihnă îmi las mintea să se întoarnă la tot ce am văzut, auzit și simțit în acele zile, inima se umple de bucurie, și hotărârea exprimată în chip și fel de reprezentanții celor 111 țări participante la Festivalul de „Pace și Prietenie” ia o formă mai concretă și se statornicește ca însuflețitor al tuturor acțiunilor din viață, diriguindu-le spre tot ce înseamnă propășire și bună stare, o argumentație vădită a năzuinței de pașnică înțelegere întreolaltă.

Gândul mi se întoarnă la zilele celui de al treilea Congres Mondial al Tineretului ce a avut loc în București în zilele dinaintea Festivalului. Din amplele relatări pe cari ziarele ni le-au adus s'a desprins acea preocupare primordială și mare a Congresului de a găsi căile și posibilitățile atingerii scopului final și anume fericirea tineretului sub vremurile însoțite de pace.

„Marea sarcină”, spunea Jacques Denis, secretarul general al F.M.T.D., în raportul dat în numele Congresului, „este de a uni tânăra generație pentru drepturile sale, pentru bucuria de a trăi, pentru pace și independență națională”. Iar când Maricette Van Houtte (Franța) a rostit cuvintele Apelului Congresului: „Tineri și tinere, să ne unim pentru a apăra dreptul la fericire, dreptul la bucurie. Să ne unim pentru a sta în calea forțelor răului! Să ne unim pentru a putea consacra forțele noastre tinere nobilei cauze a păcii, să participăm la acțiunea popoarelor pentru tratative, înțelegere și pace”. Aceste gânduri mari spre fericirea tineretului au pricinuit motive de nespuse manifestări de bucurie.

Și cât de luminos trasează Apelul celui de al III-lea Congres Mondial al Tineretului calea viitorului generațiilor de aci înainte când spune:

„Noi dorim cu toții ca cea mai fru-

moasă parte a vieții tinerilor și tinerelor de toate naționalitățile și rasele să nu fie întunecată de grija și de teama zilei de mâine; ca fiecare tânăr să aibă de lucru și o îndeletnicire care să-i asigure un salariu suficient pentru a duce o viață demnă; ca fiecare tânăr să aibă posibilitatea de a studia și de a se odihni, de a-și dezvolta calitățile și aptitudinile sale, de a-și întări sănătatea și vigoarea; ca

CÂNTUL PĂCII

*Din mii de piepturi oțelite
De greul vremii oropsite,
Se'nalță-un cânt de biruință,
Ce dă curaj, ce dă puțință...
Să urci mai sus și tot mai sus,
Uitând trecutul ce s'a dus*

*E Cântul Păcii... Cânt pe care
Il cântă toți, și mic și mare,
Il cântă'n cor cu ochii pară
Acei ce-au fost sortiți să piară
Și tuturor, tânăr, moșneag,
Al păcii cânt li-e cel mai drag.*

*Il cântă plugul și tractorul,
Il cântă strungul, muncitorul,
Il cântă fabrici și uzine,
Il cântă apa prin turbine.
Il cântă dealuri, munți, câmpii...
Il cântă lanuri aurii.*

*Il cântă pana inspirată,
Il cântă marea încântată,
Il cântă mii de păsărele...
Și florile ce cresc și ele,
Il cântă toate'n glasul lor...
: : : : : : : : :
Il cântă toți câți viață vor.*

*Un gând deci azi mă mai frământă,
Când stau și-ascult cum toate-l cântă,
Să-l cânt mereu... să-l cânt intruna
Și astăzi și întotdeauna.*

Pastor PETRE V. CAZAN

fiecare tânăr să aibă posibilitatea de a-și întemeia un cămin și de a trăi în pace și fericire; ca fiecare tânăr să aibă dreptul de a lua parte la viața socială și politică a țării sale”.

Și zilele Congresului au fost însoțite și de vestea încheierii armistițiului în Coreea.

Deasemenea privesc în urmă spre zilele de început de Festival. Văd încordarea de zi și noapte, în plin avânt tineresc a tuturor oamenilor muncii, ca Stadionul și Parcul „23 August” să fie terminat. Și a fost, la timpul hotărât cu multe zile chiar înainte, toți cari și-au depus munca și priceperea lor în neprecupețirea niciunei oboseli, așteptând cu multă bucurie în suflet să-și vadă încununată strădania lor prin primirea în acest Parc a celor ce veneau în cân-

tec și jocuri, în voie bună și căldură de inimă să afirme că fericirea omenirii stă în „Pace și Prietenie”.

Când în după amiaza zilei de Duminică 2 August, porțile Parcului „23 August” s'au deschis larg spre a primi pe oaspeți, pe solii păcii, valuri și valuri de oameni se scurgeau înăuntru, fiecare îns căutând să-și găsească locul desemnat mai dinainte în imensul stadion de 80.000 locuri. Stadionul își făcea inaugurarea sub zimbul acela atât de minunat, sub culorile cele plăcute ale albastrului senin al dorinței sincere de pace și al albului nevinovat al tinereții doritoare de fericire.

În orele acestei după amieze s'a desfășurat înaintea ochilor panorama minunată a lumii întregi ce prin mulțimea tineretului ei ce își făcea intrarea pe stadion, afirma că viitorul este al tineretului și că el vrea să și-l croiască luminos și fericit, într-o plăcută prietenie întreolaltă a tuturor, sub cerul albastru îmbietor la pace.

O delegație după alta, din pitoreștile regiuni ale Georgiei ori măreții Urali, din mijlocul Europei, din ținuturi cu ghețuri veșnice sau din inima Africii, din insulele îndepărtate ale mărilor și oceanelor, din țări cu nume străvechi ori din altele cari acum se ridică spre o viață liberă scuturându-și jugul robiei, își face intrarea pe Stadion. Fiecare, prin costumul ce înfățișa viața poporului ce-l reprezenta, fiecare cu specificul său în culoarea feței ori în felul său de mișcare, bătea ca inimile celor cari îi priveau să fie umplute tot mai mult de acel dor pe care și Psalmistul îl exprimă în cuvintele: „Iată, ce plăcut și ce dulce este să locuiești frații împreună”. (Ps. 133,1); anume dorul înfrățirii.

Stăgurile desfășurate, mulțimea culorilor, chipurile tinerești desvăluind avântul spre culmile biruinței, alcătuiau un film ce în desfășurarea lui încânta ochiul și umplea inima de nădejdi. Nu mai era nimic care să-i deosebească. Un singur țel îi unea pe toți: Prietenia, chezașia păcii. Iată pe un vietnamez îmbrățișându-se cu un francez, pe un nigerian, un sudanez ori indian sărutându-se un englez, sau pe un american alb îmbrățișând pe un negru. Aveai viziunea împlinirii dorinței Cerului exprimată la nașterea Domnului Isus de către corul îngeresc: „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui”. Luca 2,14.

Și când sutele de porumbei albi se înălțară ca unul deasupra Stadionului, inimile tuturor tresăltară, un cuvânt de exclamație izbucni din zecile de mii de piepturi și priviri înmărmurite și extaziate în urmărire. Și umbra ce aduse pentru o clipă deasupra Stadionului sub dogoarea de Cuptor, întrezări acea ocrotire, adumbrire răcoritoare a păcii ce acest tineret căuta

să asigure pe toți că-i este ținta a o statornică pentru veacurile viitoare.

Iar când în ultima parte a programului, gimnasticii R.P.R. înscrise cu trupurile lor în alb pe iarba verde a Stadionului cuvântul „Pace“, mulțimea izbucni în ropote de aplauze și în urale, exprimându-și dorința ca prin străduințele, munca depusă, cheltuirea energiilor trupului lor, să facă posibilă realitatea înfăptuirii acestei păci și prietenii între popoare.

Când înserarea se lasă asupra Stadionului ca o pace liniștitoare a acestui freamăt de bucurie, sărbătoreasca zi luă sfârșit și toti părăseau Stadionul ducând în inimile lor viziunea viitorului fericit al omului păcii și prieteniei.

Și din ziua aceea înainte, Bucureștiul, capitala țării noastre, pentru o vreme centrul atenției lumii întregi, își începu desfășurarea sărbătoreștilor sale manifestări.

Parcurile capitalei noastre, unele mai mari, altele mai mici, pietele publice, în cari se instalase estrade, erau umplute până la refuz de mulțimea oamenilor cari doreau să vadă delegațiile diferitelor țări cari prin cântece, jocuri, programe de gală cu numere de execuții simfonice sau puncte artistice alese dădeau zilelor și serilor plăcute de Festival acel colorit și acel parfum îmbietor la înfrățire. Și zi de zi, aceste întâlniri întreolaltă a oamenilor au făcut să se adâncească prietenia, cheazăia stăruirii lor pentru pace.

Iar ziua de 9 August, Ziua Tineretului, prin mărețul și impresionantul marș al întregii populații a Capitalei R.P.R. cimentă și mai mult această înfrățire. Care bucureștean sau oaspete al lui nu a fost reținut până târziu în noapte pe străzile Capitalei sale iubite, încântat de veselie și fericirea ce o simțea în iuru-i și care-i adâncea și mai mult hotărârea alipirii lui cu și mai multă țarie la lot ce înseamnă pace și prietenie.

Concursurile artistice și competițiile sportive aduseră cu ele dorul tineretului lumii de a fi lăsat să se bucure de frumusețea posibilităților ce i le poate oferi cerul albastru inspirator la înfăptuiri mari.

Și când ultima zi a Festivalului sosi, seara Duminicii de 16 August, aduse cu sine o încununare a întregii sărbătorești întâlniri a tineretului lumii. Piața „28 Martie“, imensă în întinderea ei, ajunsese centrul Bucureștiului, ba mai mult, pentru acele ore, centrul interesului lumii, deoarece aci își manifestau dorința lor de pace laolaltă cu zecile de mii de oaspeți din cele 111 țări încă și sutele de mii de cetățeni ai Capitalei R.P.R. Marșul „Păcii și Prieteniei“ din Piața „28 Martie“ a fost o desfășurare a întregii bucurii tineresti, care sub desvăluirea de drapele și sub fermecător joc de artificii și-a exprimat dorința după înstaurarea unei

păci trainice asigurătoare dezvoltării depline și armonioase a tuturor țărilor.

Rostindu-și cuvântul la această întâlnire înfrățitoare ce a însemnat închiderea celui de al IV-lea Festival Bruno Bernini, președintele Federației Mondiale a Tineretului Democrat a spus între altele: „Experiența fiecărui tânăr s'a îmbogățit, aspirațiile noastre spre o viață mai frumoasă au devenit mai vii, simțimintele noastre de pace și de prietenie reciprocă s'au consolidat. Și mai puternică este acum convingerea noastră că pacea ne va aduce zile mai bune, că în unitatea noastră stă forța noastră și că zilele cari vor veni vor fi cum dorim noi, tineri din lumea întreagă, tineri din toate țările, uniți peste deosebirile politice și religioase. Să știm deci, să ne făurim aceste zile.

„Lumini noi au luminat drumul nostru. Am dobândit aci o nouă certitudine, aceea că unirea și înțelegerea sunt cu putință și că, dacă tineretul își strânge rândurile, nici o forță nu va putea să oprească merul său înainte“.

„Să ducem pretutindeni mesajul nostru de înfrățire și speranță!“

„Să strângem în jurul acestor lozinci, noui milioane de tinere și tineri!“

„Să facem în așa fel încât contribuția noastră și a întregii generații tinere a lumii la marea luptă a popoarelor să fie mai puternică decât oricând, pentru ca pacea și prietenia să triumfe definitiv și pentru ca omenirea întreagă să vadă deschizându-se noi orizonturi de fericire! Acesta este mesajul nostru“. Ca apoi să încheie dând cetire Apelului ce a fost adresat tineretului din lumea întreagă:

„Tineri înainte!“

30.000 de tineri din 111 țări se adresează fraților și surorilor lor din lumea întreagă.

„Dragi prieteni.

„Noi, participanții la cel da al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, ne-am adunat aici sub semnul Păcii și Prieteniei. Întâlnirea noastră, plină de voie bună, de lumină și de speranțe, a arătat că tinerii de opinii și convingeri diferite pot totuși să se înțeleagă.

„Noi suntem dornici de fericire. Noi dorim să triumfe pacea și prietenia, care ne vor deschide un viitor fără piedici.

„Noi chemăm pe tinerii din lumea întreagă să-și unească forțele tineresti, pentru ca

„— spiritul de negociere să triumfe pretutindeni asupra forței, așa cum ne-a dovedit-o de pildă încheierea armistițiului din Coreea;

„— fiecare popor să fie stăpân în țara sa și între națiuni să se stabilească relații de încredere bazate pe egalitatea în drepturi;

„— să se realizeze speranțele tinerii generații într'un viitor mai bun și să se respecte pretutindeni drepturile imprescriptibile ale tineretului;

„— între tinerii diferitelor țări să se desvolte fără piedici schimburile culturale și sportive care le dau posibilitatea de a se cunoaște mai bine.

„TINERI, să ne unim pentru ca visurile și speranțele noastre într'un viitor mai bun să devină realitate!“

„INAINTE TINERI DIN LUMEA INTREAGĂ!“

Și când noaptea se așternea asupra Capitalei, cu inimile pline de bucurie așezării unei pietre monumentale pe calea păcii și prieteniei, mulțimea se despărțea de acest loc ce alcătuisse pentru o clipă chintezenta năzuinței întregii tinerimi și se împrăstia pe toate străzile orașului exprimându-și fiecare în limba sa bucuria simțită și hotărârea luată cu această ocazie.

„Festivalul continuă“, se exprima Roland Audeoud, redactorul ziarului „Voix Ouvriere“ din Geneva. „Va continua să trăiască în toate țările ai căror delegați au fost prezenți aici. Vocea sa va pătrunde peste tot, chiar în țările care n'au fost prezente, în toate casele pământului, așa cum a pătruns de-acum, în toate casele României.

„Cunosc o fermă nu departe de Geneva, orașul meu, unde peste câteva zile, adunați în jurul unui tor de tabără, prietenii Elveției reîntorși în căminurile lor, vor povesti ce au văzut. Cunosc o școală, în munții Jura, unde învățătoarea va aduce elevilor săi mesagiul copiilor din București.

„Vă mărturisesc că plec din București cu sufletul și mai întinerit de cum am venit.

„Pe curând, prietenii mei din România, și nu uitați mai înainte de toate că ecoul muncii voastre, ecoul sforțărilor voastre, al cântecelor voastre de pace și prietenie nu se va frânge niciodată de granițele țării mele“.

Iar Sven Landin, ziarist din Stockholm, Suedia adăuga: „Festivalul, precum și alte impresii pozitive, culese în Republica Populară Română vor oferi posibilitatea milioanei de tineri risipiți în țările pământului, să se lămurească unde se găsesc cu adevărat prietenii și unde dușmanii libertății și păcii“

Și până târziu în noapte stăruie să se audă prin oraș cântecele vesele ale tineretului, dar cu încetul ele se sting rămânând asupra Capitalei doar acea atmosferă plăcută și inspiratoare ce e dusă în fiecare cămin, adormind în ea pe tânărul doritor de viață și de înfăptuiri mari și pe părinți într'o asigurare că viitorul ce se făurește copiilor lor dragi este acela al înfloririi și prosperării în pace și prietenie

V. FLORESCU

O plăcută întâlnire în Festival

Zi dogoritoare de lună de Cuptor... E Vineri 14 August 1953. Soarele aprins își revarsă cu putere arșița asupra Bucureștiului voind să ia și el parte cu toată „căldura” sa la zilele frumoase ce Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților l-a prilejuit în vederea Păcii și Prieteniei.

Pe când în birourile Uniunii orele se scurgeau în lucrările ce cereau să fie săvârșite, atenția cuiva care lucra la fereastră a fost deodată atrasă de un grup de tineri ce deschideau poarta. Culoarea feței și îmbrăcămintea îi atraseră atenția și nu se dumirea cine să fie. Tinerii oaspeți suiră scările la birou și după o delicată ciocănitură în ușă ne găsirăm față în față cu un grup de patru tineri malgași din Madagascar, însoțiți de fr. C. Tolici. Tinerii malgași erau veniți împreună cu alții ca delegați la Festivalul Păcii din București.

Fr. C. Tolici, care își petrecuse 10 ani ca misionar adventist în mijlocul malgasilor din Madagascar, nemai putând să-și stăpânească dorul de a mai vedea odată fete malgase care să-i amintească de anii plăcuți petrecuți în mijlocul acestui popor liniștit, harnic, credincios și doritor de libertate, pornise neîndemnat de nimeni spre București, spre a-i căuta. Și iată că-i găsisse, spre deplina sa mulțumire, Bucuria sufletului său era nespusă. Deși ar fi putut vorbi cu ei în limba franceză, totuși spre a și-i putea simți mai aproape de inimă era atât de fericit să vorbească în limba malgașă, pe care o stăpânește foarte bine. De fapt și tinerii malgași erau nespus de fericiți putând vorbi cu cineva aci, la mij de km de locul nașterii lor în limba maternă.

Adresându-se fr. C. Tolici, unul din acești tineri, anume Rakoto Arivelo, a spus: „Inima noastră-i plină de bucurie căci am putut să ne întâlnim cu Dvs cu această ocazie. Nu ne-am gândit vreodată, că aici, foarte departe, să fie un părinte al nostru, care pe vremuri a fost în țara strămoșilor noștri.

„Eu cunosc pe Adventiștii de Ziua Săptea căci am învățat în Liceul Adventist din Tananarive (capitala Madagascarului) în anul 1944. Mai este și un alt prieten cu noi, care a învățat cu mine la Liceul Adventist. Mulți din elevii pregătiți în Liceul Adventiștilor și-au continuat studiile în Franța. Profesorii adventiști se străduiesc să pregătească cât mai bine pe elevii lor. La acest liceu adventist, odată cu predarea cursurilor se fac și studii biblice pentru formarea caracterului tinerilor. Eu nu sunt adventist ci protestant.

„O problemă foarte importantă la noi în țară, ca și în alte țări, o alcătuiește teroarea teribilă ce se duce contra celor cari vor să trăiască liberi și independenți, lucru ce nu se întâmplă în țările cu democrație populară. Noi tinerii, care formăm elita țării noastre, mai târziu vom putea

să realizăm același ideal care însufletește pe toți.”

După o scurtă rămânere în mijlocul nostru, ne-am despărțit, rămânând ca dâșii să ne viziteze din nou a doua zi Sâmbătă la serviciul de cult.

Și în adevăr, a doua zi la ora 9,30 trei dintre tinerii de Vineri însoțiți de o tânără malgașă ale cărei rude sunt adventiști, ne-au vizitat îmbrăcați în portul malgaș. Bucuria Comunității

Pace și bucurie

*Din peste o sută țări,
au sosit cântând din sbor,
Tineri, porumbei ai păcii,
din orice limbă și popor.
Și orice tânăr, clar rostește,
cuvântul care-i place,
Intreg văzduhul este plin
de strigătul de Pace.*

*La București, la Festival,
e multă voieșie
Plină-i vieața tuturor
de cântece și poezie.
Tinerii ce sunt orșani,
purtând în suflet dor de tată,
Cer: piară'n veci războiul,
să nu mai fie niciodată.*

*Din orice inimă piară ura,
și toată vrăjmășia.
Iubirea-i forța cea mai mare,
ea singură-i țaria.
Să făurim mare popoare
belsug de fericire.
In veci să fie între oameni
doar pace și iubire.*

*In orice loc plutește-un dor
un dor de vieață — aceea nouă
S'audă toți pe-acest pământ
dorința sfântă: „Pace vouă”.
Și orice inimă să cânte
slăvind în veci pe Dumnezeu.
Natura'ntreagă cântă pace,
și Pace ureau să cânt și eu.
Pastor I. MIHORDEA*

Labirint, unde au venit, a fost nespus de mare, în inima fiecăruia Festivalul Tineretului pentru Pace și Prietenie sălășluindu-se într-o formă concretă, născând hotărârea de alipire cu totul de tinte și apelul său.

După o scurtă cuvântare rostită de fr. V. Florescu asupra rolului Festivalului, prin care s'a exprimat dorința unanimă ca să se aștearnă tineretului o cale înflorită și netedă a fericirii, buneii stări și desvoltării celei mai înalte sub nimbul păcii și după ce s'a înălțat o rugăciune ca Dumnezeu să binecuvinteze aceste eforturi ce se depun ca tineretului să i se asigure acest viitor în pace și bună înfrățire în lume, un grup de tineri din comunitate, cărora s'au alăturat și prietenii malgași, au intonat un imn religios advent în limba malgașă. După aceea tânărul malgaș Rakoto A-

rivelo a spus între altele: „Mă bucur că mă găsec cu voi azi: Nici nu mă gândeam că avem un părinte aci care să cunoască limba părinților noștri. Când eram în Franța mă gândeam că poate nu aveți libertate ci veți fi cu toții prin închisori. Vom spune pretutindeni despre libertatea cea mare de care vă bucurați în R.P.R. Să stăm cu toții uniți în lupta pentru pace și prietenie. Prietenii voștri, frații malgași, deși departe, se luptă și ei pentru pace și prietenie.”

Fr. Gh. Indricău a vorbit despre bucuria de a avea în mijlocul nostru pe prietenii malgași, lucru ce a fost posibil numai într-o vreme de strădanie pentru pace și prietenie. Deci să fim cu toții alături de lupta pentru pace.

În continuare el a amintit că dorința lui Dumnezeu este ca omenirea să trăiască într-o fericită pace și a rugat pe tinerii malgași să transmită pretutindeni salutul nostru frătesc și să spună oriunde despre bucuria ce ne însufletește și pe noi cei de aci în aceeași stăruință de a face ca pacea să se instaureze pe deplin pretutindeni. În încheiere a rugat ca bunul Dumnezeu să ne facă parte de o fericită întâlnire cu prietenii malgași și în împărăția Dumnezeului păcii.

Urmând o altă cântare malgașă, prietenul malgaș Rabenza Marcel a spus: „În iubirea lui Dumnezeu ne bucurăm foarte mult că am avut ocazia fericită să ne adunăm aici cu voi, aceasta amintindu-ne de adunările noastre de departe, din Madagascar, cât și de iubirii noștri de acolo. În mijlocul vostru am putut cânta cu voi cântările religioase iubite nouă, în limba malgașă. Vă încredințez mâinii puternice a lui Dumnezeu care să ne conducă pe toți. Vom păstra o plăcută amintire și vom vorbi și altora despre libertatea și bucuriile pe cari le aveți voi aici.”

Fr. C. Tolici a făcut apoi o călduroasă rugăciune de binecuvântare în limba malgașă, după care prietenii malgași s'au retras, vizitând în altă sală și pe copii, cărora prietena malgașă Roseta Simona le-a spus între altele: „În țară la noi, departe în Madagascar, sunt la fel copii cumiți ca și voi. Mă bucur că azi sunt în mijlocul vostru și rog pe Dumnezeu să fie continuu cu voi și să vă binecuvinteze.”

La despărțire, prietenul malgaș Razafindrakoto Edmond a spus: „Mă simt atât de mișcat sufletește de cele ce am văzut, de iubirea cu care ne-ați înconjurat și ne-ați primit, încât suntem copleșiți și le vom păstra ca o plăcută amintire”. Iar Rabenza Marcel a adăugat adresându-se fr. C. Tolici: „Vouă păstra ca o amintire vesnică bucuria întâlnirii cu Dvs, iubite D-le Tolici — omul care a predicat Harul Domnului în țara strămoșilor mei”.

V. FLORESCU

ZIUA MINERULUI

Să cinstim cu un gând de recunoștință și un cuvânt de admirație munca neprecupețită a minerilor, cari, furnizând cărbunii și minereurile necesare diverselor industrii producătoare de bunuri și servicii, contribuie în mare măsură la ridicarea continuă a standardului de viață al oamenilor muncii

Greutățile muncii subterane au călit un om nou, plin de voință de a învinge, răbdător, stăruitor, iscusit și disciplinat. Omul, care își croeste cu energie și pricepere drumul victorios prin noianul greutăților vieții, este un om adevărat, stăpân pe faptele sale și cu încredere în viitorul său. El, își găsește fericirea în muncă, ajunge folositor societății din care face parte și lasă o pildă de vrednicie generațiilor viitoare. Dela un astfel de om avem mult de învățat.

Oamenii nu pot trăi izolați, unii fără alții, satisfacerea trebuințelor umane fiind posibilă numai în societatea bine organizată, cu munca specializată și diferențiată.

În trecutul îndepărtat bogăția omenirii consta în darurile naturii binefăcătoare la care omul era chemat doar pentru a le culege. În zilele noastre acel popor este bogat care se compune din oameni hrănici, muncitori și cu înaltă pregătire tehnică. Țara noastră, Republica Populară Română, bucurându-se deopotrivă de bogății naturale imense și de posibi-

litatea industrializării corespunzătoare, înflorește zilnic prin munca sârguincioasă și bine îndrumată a întregului popor muncitor. Pentru realizarea planului de stat toți cetățenii cinstiți se încadrează cu sinceritate și însuflețire, grăbind înfăptuirea binelui obștesc. Scriitorul Anatole France, mort în anul 1924, adâncind cu spirit critic fenomenul progresului social, arată în cuvinte profetice că „pe viitor va fi loc în societate numai pentru cei ce muncesc. Formați muncitori pe toate tărâmurile, inteligenți, harnici, cinstiți, instruiți și pricepuți în ramura lor de lucru, cari să știe ce datoresc comunității naționale și umane Minerii sunt muncitori conștienți de rolul lor, dovedind eroism zilnic și avânt însuflețit pentru a da cât mai mult cărbune și minereu Munca lor se îmbunătățește mereu prin procedee noi științifice și măsuri eficiente de protecția muncitorului. În grija pentru formarea cadrelor noi, statul a organizat învățământul tehnic de toate gradele, unde se formează muncitori, tehnicieni și ingineri, bine orientați și pregătiți. Tinerii intră cu plăcere în rândurile minerilor, mândria patriei noastre. Mina a devenit astfel o școală, unde se formează oameni energici, eroi în muncă. Ea prezintă un aspect încântător, unde omul își dovedește încredințarea și cunoștințele profesionale, și unde randamentul este nemijlocit direct propor-

țional cu munca. Aceste eforturi minunate depuse de om pentru a scoate la lumină, bogățiile subsolului, sunt plastic redade în antica descriere din cartea lui Iov: „Omul pune capăt întunerecului, cercetează până în ținuturile cele mai adânci pietrele ascunse în negură... Sapă o fântână... stă atârnat cu frânghii... Pământul este răscolit... Omul își pune mâna pe stânca de cremene și răstornă muniții din rădăcină. Sapă șanțuri în stânci și ochiul lui privește tot ce este de preț în ele. Oprește curgerea apelor și scoate la lumină tot ce este ascuns“. Iov. 28.

Iată cum omul conlucrează cu Dumnezeu. Creatorul a înzestrat pământul cu tot felul de bogății. Însă El a rânduit ca omul să depună eforturi pentru a descoperi și folosi aceste bunuri naturale. Să cugetăm la sfaturile înțelepte ale Cuvântului Inspirat, care prezintă binecuvântarea ce însoțește munca:

Prov. 12,24: „Mâna celui harnic va stăpâni“. — „Oriunde se munceste este și câștig“ (Prov.14,23), „Planurile omului harnic nu duc decât la belșug“, (Prov.21,5) „Comoara de preț a unui om este munca“. (Prov.12,27).

Să luăm dar pildă de muncă dela mineri, și muncind cu râvnă fiecare la locul nostru de muncă, slujind Patria, vom îndeplini porunca divină: „Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu toată puterea ta“. Ecl.9,10.

GABRIEL MOCANU

23 AUGUST

Iată a 9-a aniversare a zilei de 23 August, zi istorică pentru întreaga țară, ziua marelui eliberări, ivirea zorilor însoțite, zi a păcii.

Până când?... Era întrebarea ce și-o punea bătrânul încăruntit, sau bătrâna înlăcrimată în toiul nopții tresărind din somn, gândindu-se la fiul lor plecat în războiu.

Până când? Teamă și cer întunecat de avioane aducătoare de moarte distrugătoare de căminuri și surâsuri dulci de copil.

Totul părea că se cufundă tot mai mult și tot mai mult, și că nimeni n'ar fi în stare să oprească prăpădul ce se abătea asupra țării.

Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care poartă în mâinile Sale destinele omenirii, că a sosit și ziua plină de fericire, de veselie, de victorie, zi în care armatele eliberatoare ale Uniunii Sovietice au alungat teama, iar zorile unui viitor luminos au fost chemate la ființă.

E ziua de 23 August 1944 care a adus adevărata libertate.

Nu se poate trece cu ușurință peste ziua de glorie de 23 August căci ea a făcut să tresalte în cânt inimile celor ce se găseau în opreliște. Un orizont nou s'a deschis.

Printre cei cari au adus strigăte de bucurie în ziua biruinței au fost și credincioșii Cultului Adventist de Ziua 7-a. Odată cu venirea lui 23 August 1944, casele de rugăciuni până aci sigilate sau transformate în ateliere ori localuri de petreceri, au fost redeschise și redade scopului lor sfânt. Pastorii, împreună cu credincioșii, au fost eliberați din închisori, cultul nostru putându-și exercita nestingherit închinarea către Dumnezeu. Credincioșii au laudat pe Dumnezeu și au zis: „Voi cânta Domnului căci și-a arătat slava: a năpustit în mare pe cal și pe călăreț, Domnul este țaria mea, și temelul cântărilor mele de laudă. El m'a scăpat, El este Dum-

nezeul meu: pe El Il voi lauda: El este Dumnezeul tatălui meu, pe El îl voi preamări“. Exod. 15, 1-2

Prin noua Constituție, art. 84, garantarea libertății religioase este o realitate, ceva ce se vede și se simte în Republica Populară Română.

Conștienți că războiul este un rău și o durere de care popoarele trebuiesc cruțate, și că progresul este posibil numai sub semnul „păcii“, creștinii Adventiști de ziua 7-a înțeleg nu numai că se roage pentru pace, ci să contribuie la menținerea ei, prin îndeplinirea Planului de Stat, muncind sârguincios pe ogoare, în ateliere, fabrici și în toate departamentele de muncă.

Așa înțelegem noi credincioșii Adventiști să cinstim ziua de 23 August.

Ziua de 23 August alcătuește pentru toți credincioșii Adventiști de Ziua 7-a un prilej, de a înălța rugăciuni de mulțumire și cântări de laudă pentru marea binecuvântare a „eliberării“.

GH. SIBIANU

O adunare cetățenească de Pace in cadrul Festivalului

Multe au fost manifestările de pace și prietenie cu ocazia Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților când am putut face cunoștință cu tinerii soli ai păcii din cele 111 țări, cari și-au trimis cu această ocazie delegații la București.

Intre manifestările vii și tinerești, iată că în ziua de August, într'una din cele mai frumos amenajate săli de conferințe din București a avut loc o deosebit de impresionantă întâlnire, la cari au participat bărbați și femei din toate țările având diferite profesii.

Cu această ocazie am avut privilegiul de a asculta cuvântul în problemele păcii rostit de personalități cari au o parte activă în lupta pentru apărarea păcii.

Primul care a vorbit a fost profesorul Ojama, reprezentantul Japoniei. Foarte impresionantă a fost cuvântarea Decanului de Canterbury, Hevlet Johnson, din care vom reda câteva fragmente.

„Eu viu dintr'o lume unde se gândeste și se pregătește altfel decum faceți Dvs aici, dar chiar și lumea aceea se va schimba. Vin în lumea

aceasta care gândește, vorbește și se pregătește pentru pace. Aci în loc să se pregătească armate mari, se fac mari construcții. De exemplu: marea industrie de oțel a Ungariei, industria Cehoslovaciei, fabrica de chimicale din Bulgaria. Lucrările ce întrec orice închipuire din Rusia și cele din China cari urmează pe acelaș drum.

„Aci în răsărit se vede pace și un nivel crescând de trai. Lumea apuseană de abia a auzit despre aceste lucruri, dar încet, încet, adevărul este cunoscut, și se fac mari schimbări în țara mea.

„U.R.S.S. întinde mâna țării mele și conducătorii sunt obligați să țină seama de dorința poporului

„Poporul meu acasă cere să se înceapă tratative între cele cinci mari puteri. Ei cer comerț cu țările Dvs. Acelaș lucru este în Italia, în America Latină și în alte țări. Dar sunt forțe cari lucrează împotriva — reacțiunea din Apus și America.

„Forțele păcii însă nu se pot opri. Totuși situația păcii este foarte serioasă. Se cere să depunem interes în lupta pentru pace ca și în ultimii trei ani.

„Bomba atomică nu s'a folosit pentru că popoarele au protestat. Armistițiul s'a făcut pentru că popoarele au cerut. Popoarele pot să ceară ca China să ocupe locul la Națiunile Unite.

„La acest Festival tinerii văd cum e o lume pașnică. Ei văd că nici rasa, nici culoarea nu trebuie să-i despartă. Fiecare poate da aportul său. Țara Dvs. a contribuit mult la realizarea păcii prin organizarea acestui Festival.

„Ochii tuturor se îndreaptă aci. — Să nu greșiți. — Forțele păcii vor învinge. Suntem la începutul unei ere de pace, lucru pentru care toți oamenii religioși s'au rugat. Și aceasta va veni.

„Să zicem cu toții: Să trăiască pacea“.

Adunarea s'a încheiat într'o atmosferă de pace adevărată și prietenie, așa cum era una din lozincile Festivalului. Fiecare din cei prezenți a luat cu sine un hotărât angajament de a vorbi și a lucra pentru înfăptuirea păcii în lume.

N. GHEORGHITA

STUDIUL BIBLICE

CI IZBAVEȘTE-NE DE CEL RAU

21 Noembrie 1953

1. Rostind rugăciunea „Tatăl nostru“, ce cerere va mai înălța credinciosul către Dumnezeu? Matei 6, 13 p.d.

Cuvintele acestea fac parte din rugăciunea „Tatăl nostru“ și ele se referă la izbăvirea spirituală din prinoarea în care Satana se silește să țină pe fiii oamenilor, chiar și pe cei credincioși, dacă se poate, prin înșelăciunea păcatului.

2. Care va fi experiența celor care de bună voie se desprind de sub robia păcatului și se predau d'n toată inima lui Hristos? Isa. 49, 9 u.p. 10.

3. Spre ce va îndrepta Isus Hristos pe credincioșii liberați de păcat? 2 Tes. 3, 5.

4. Ce a fost gata să poarte Isus în trupul său, spre a ne izbăvi din păcat? 1 Petru 2, 24.

Isus Hristos a suferit nespun din pricina ocarilor și batjocorilor. Din partea acelor pe care El îi creiase, și pentru care făcea un sacrificiu infinit, El a primit orice ocară. Și El a suferit potrivit cu desăvârșirea sfintenției și a urei Sale față de păcat.

5. Cum a arătat Isus Hristos lui

Petru că El cunoștea planul lui Satana cu privire la credincioși? Luca 22, 31.

Tot atât de bine după cum Hristos a știut încercările și ispitele care aveau să vină în viața lui Petru, El cunoaște și încercările pe care vom avea noi să le întâmpinăm. El poate și chiar vrea să dea puterea care să ne facă în stare să biruim orice ispită.

6. Ce a îndemnat pe Fiul lui Dumnezeu să aducă sacrificiul cel mare al vieții Sale? Ps. 18 19; Ier. 31,3.

7. Deși nu suntem în stare să vedem calea, totuși ce suntem în stare să facem ca credincioși? Ps. 31, 1.2.

8. Ce exclamație a făcut apostolul Pavel, văzându-se prins în robia păcatului? Rom. 7, 24.

Satana caută să depună toate sforțările sale numai ca să-și păstreze ascultătorii. Dar dacă acela care este în primejdie de păcat este stăruitor și în slăbiciunea sa spirituală el se sprijină pe meritele sângelui lui Hristos, Mântuitorul nostru ia seama la rugăciunea zeloasă din credință și-i trimite tocmai ajutorul de care are nevoie.

9. Ce a putut spune psalmistul David despre experiența propriei sale vieți? Ps. 40, 1.1.

După ce a fost înălțată rugăciunea, dacă nu vedeți un răspuns imediat,

nu obosiți a stăruii în rugăciune. Prindefi-vă de făgăduinta: „Cel ce v'a chemat este credincios, și va face lucrul acesta“. Asemenea văduvei supărătoare, prezentați cu stăruință cazul vostru. Nu șovăiți, căci se poate ca credința să vă fie pusă la cercare. Fiți statornici, și rugăciunea va primi răspuns; căci oare nu Dumnezeu este Acela care a făgăduit? Acest lucru este orânduit nu pentru a obosi, ci pentru a rămâne statornici lângă făgăduință. Dacă cereți El vă va da cu bogăție, și nu vă va dojeni

10. Dacă dorim să fim liberați de sub robia păcatului, ce spirit ar trebui să fie în noi? 1 Ioan 3, 16.

11. Ce va aduce credinciosul izbăvit de păcat, ca recunoștință lui Dumnezeu? Ps. 50 14.

INCHEEREA RUGĂCIUNII „TATAL NOSTRU“

28 Noembrie 1953

1. Cum se încheie rugăciunea: „Tatăl nostru?“ Mat. 6, 13 u.p.

Sunt două feluri de rugăciuni, — rugăciunea de predare și rugăciunea de mijlocire. In cele de până aci, rugăciunea Domnului este arătată a fi o rugăciune de predare. Credinciosul se predă lui Dumnezeu după cum un

copil se predă tatălui său, ca un păcătos față de Mântuitorul său, ca un rob față de liberatorul său.

2. Cât dăinuește împărăția spirituală a lui Dumnezeu? Ps 145 13.

3. Pe ce este întemeiată această împărăție spirituală? Rom. 14,17

„Neprihănirea, pacea și bucuria în Duhul Sfânt“ stau la temelia împărăției lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă că Dumnezeu dorește ca membrii bisericii sale să ducă în timpul vieții lor un trai curat, cinstit, nepătat de nicio faptă de nedreptate; pacea va fi o preocupare de căpetenie a vieții lor; pacea în suflet — împăcat cu Dumnezeu — pacea în familie, între vecini, pacea în țară și în lumea întreagă. Pentru aceasta credincioșii se vor ruga necurmat și vor lucra. Când acestea ajung să fie realizate, inima credincioșilor se umple de sfântă bucurie în Domnul.

4. Ce ar trebui să facă credincioșii prin trăirea vieții de credință? Ps. 145 12.

5. Prin ce este descoperită puterea lui Dumnezeu? Isa. 40, 26. Mat. 28, 18

6. Care este o altă cale prin care Dumnezeu își arată puterea Sa? 1 Petru 1, 5

7. Cum privește credinciosul la Cel Atotputernic? 2 Tim. 4, 18.

8. Ce a spus Isus Hristos ucenicilor Săi cu câteva clipe înainte de înălțarea Sa la cer? Fapte 1, 8.

Spre a putea să luăm parte împreună cu Hristos în această lucrare, să ne așezăm sub influența modelatoare a Spiritului Său, ca lucrători împreună cu El spre mântuirea sufletelor.

9. Ce va putea constata, în cele din urmă, cel credincios? Ps. 49 15.

10. Cât va ține slava lui Dumnezeu? Ps. 104, 31.

11. Cum binecuvântă Psalmistul Numele lui Dumnezeu? Ps. 72, 19

12. Despre ce vorbesc lucrările lui Dumnezeu, și în cine va fi descoperită slava Sa? Ps. 19, 1; Rom. 8, 18 u.p.

PIEDICI IN CALEA RUGĂCIUNII

5 Decembrie 1953

1. Ce efect are viața credinciosului asupra răspunsului lui Dumnezeu la rugăciune? Prov. 28, 9. Ier. 11, 11 u.p.

Rugăciunea este cheia în mâna credinței spre a deschide cămărilor cerești. Satana știe lucrul acesta, de aceea el se străduiește ca să ne facă să nu o folosim. Cuvântul lui Dumnezeu ne avertizează cu privire la amăgirile lui diferite la care este bine să luăm seama pentru că să nu ajungem să tăgăduim puterea lui Dumnezeu.

2. Ce spune Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la rugăciunile acelor care păstrează nelegiuirea în inimile lor? Ps. 66 18.

Cea mai mare primejdie este aceea a înșelării de sine. Cei care se socotesc a crede adevărul, sunt orbi față de propriile lor primejdii. Ei ating

gradul de evlavie pus înainte de ei înșiși, în timp ce nu sunt în stare să atingă ținta pusă înainte de Dumnezeu.

3. Ce nu era dispus să recunoască vechiul Israel cu privire la iubirea lui Dumnezeu? Maleahi 1, 2 pr.p.

A lăuda pe Dumnezeu din toată inima și cu sinceritate, este o datorie, tot cum e și rugăciunea. Noi trebuie să prețuim iubirea minunată a lui Dumnezeu față de noi, așteptând binecuvântări și mai mari din nesfârșita Lui plinătate.

Maleahi arată mai multe căi prin care vechiul Israel nu a răspuns la minunatele dovezi ale îndurării și iubirii lui Dumnezeu. Cunoscându-le vom vedea că adevărata rugăciune de predare nu poate fi rostită dacă în inimă nu există asemenea simțăminte.

4. Cum s'a purtat poporul ales de pe vremuri, față de numele lui Dumnezeu? Mal. 1, 6.

„Cum putem disprețui numele Lui?“ Noi nu putem sfînti numele Lui, dacă în viața și caracterul nostru nu prezentăm însăși viața și caracterul lui Dumnezeu. Aceasta o putem face numai prin primirea harului și dreptății lui Hristos.

5. Ce oferea ei lui Dumnezeu? Ver 13.

Fie ca fiecare să primească în propria sa inimă și să cerceteze ce fel de dar aduce lui Dumnezeu.

6. Ce efect a avut asupra Domnului faptul că aleșii de pe vremuri vorbeau cu ușurință despre viața trăită în rele? Mal. 2, 17.

Cât de greu trebuie să fie pentru Dumnezeu auzind că fiii Săi se uită cu jind la cei ce trăiesc în păcat!

7. Dela ce se abătuse Israel pe vremuri? Mal. 3, 7.

8. In ce chip înșelase ei pe Dumnezeu? Vers. 8.

9. Cum a criticat poporul ales de pe vremuri pe Dumnezeu? Vers. 13, 14.

10. Cine nu a fost îndreptățit din pricină că în timpul rugăciunii a arătat motive nedemne? Luca 18, 11 12.

11. Ce arată Isus Hristos ca fiind una din piedicile în calea rugăciunii b'ruitoare? Matei 6, 7.

12. Ce spune apostolul Iacob că este necesar să însoțească rugăciunea? Iacob 1, 6.

Nu trebuie să ne temem, că Domnul ar neglija rugăciunea celor credincioși. Primejdia constă însă în faptul, ca nu cumva în timpul ispitei și cercării, noi să ne descurajăm, și să încetăm de a ne mai ruga.

RUGĂCIUNEA DE MIJLOCIRE

12 Decembrie 1953

1. Cui a descoperit Dumnezeu intențiile Sale cu privire la Sodoma? Gen. 18, 17.

2. Cum a înțeles Abraham să mijlocească pentru locuitorii cetății? Vers. 23-25

Predând viața noastră lui Dumnezeu noi putem cere marea Sa îndurare, când mijlocim pentru alții.

Abraam nu s'a rugat numai odată, ci de mai multe ori. Unde sunt aceia care cu umilință și credință statornică se roagă lui Dumnezeu pentru alții?

3. Negăsind apă la Refidim, ce au zis copiii lui Israel? Exod. 17, 2.3.

4. Din pricina murmurării, ce a fost îngăduit să vină asupra lor? Vers. 8.

5. Ce efect a avut mijlocirea lui Moise care s'a rugat cu această ocazie? Vers. 11.

6. In timp ce Moise mijlocea, ce făcea Iosua împreună cu Israel? Vers. 13 pr.p.

„Puterea divină trebuie să fie însoțită de străduința omenească: Moise nu credea că Dumnezeu va birui pe vrăjmașii lor dacă vor sta în inactivitate. In timp ce marele conducător (Moise) se ruga Domnului, Iosua și vitejii săi urmași depuneau cele mai mari eforturi să respingă pe dușman.“ Credincioșii pot face mult în favoarea păcii. Ei pot înălța sincere și stăruitoare rugăciuni de mijlocire pentru ca Dumnezeu să țină vânturile să nu sufle pe pământ, și ca ele să nu aducă urgie și prăpăd asupra fiilor oamenilor. Dar în acelaș timp ei vor depune și cele mai mari eforturi în toate lucrările cele bune care ajută la menținerea unei plăcute stări de pace.

7. Când Israel și-a făcut vitelul de aur la muntele Sinai, ce spuse Domnul lui Moise? Exod. 32, 10.

Moise a văzut nădăjduire acolo unde se părea numai desnădejde și mânie. Cuvintele „lasă-Mă“, el le înțelesese nu ca o împiedecare a lui, ci ca o încurajare a sa la mijlocire, arătând că numai rugăciunile lui Moise pot salva pe Israel.

8. Cum a mijlocit Moise spre a obține iertare pentru păcatul făcut? Vers. 11-13.

9. Cât de departe a mers Moise în cea rugăciune de mijlocire? Vers. 32.

10. După ce rugăciunile falșilor profeți ai lui Baal au rămas fără răspuns, cu ce cuvinte a mijlocit Ilie pentru Israel? 1 Regi 18, 36, 37.

11. Când profetul Ilie a fost descurajat, cum l-a îmbărbătat Dumnezeu? 1 Regi 19, 18.

RUGĂCIUNEA DE MIJLOCIRE

(Continuare)

19 Decembrie 1953

1. Ce cuvinte de mustrare a adresat Satana lui Dumnezeu cu privire la Iov? Iov. 1, 10. 11.

2. Din pricina încrederii lui în Dumnezeu, ce binecuvântări a venit asupra lui Iov după ce a înălțat rugăciunea de mijlocire pentru acei care l-au acuzat? Iov. 42 10. pr.p.

3. Ce făcu pe Daniel să caute pe Dumnezeu în rugăciune? Dan. 9, 2.3.

4. Ca mijlocitor, cum s'a socotit pe sine Daniel în rândul celor ce păcătuiseră? Vers. 5. 6. pr.p.

Cu credință întemeiată pe Cuvântul lui Dumnezeu, Daniel s'a rugat după împlinirea acestui cuvânt, El s'a rugat ca slava lui Dumnezeu să fie menținută. In rugăciunea sa el s'a identificat deplin cu aceia care păc-

tuiseră, mărturisind păcatele lor că fiind ale sale proprii.

5. Cum a arătat Isus Hristos în rugăciunea Sa de mijlocire pentru Petru, că El a prevăzut nevoia ucenicului Său? Luca 22,31-32.

6. Prin ce răspuns a arătat Petru că el nu a înțeles nevoia sa? Vers. 33.

Motivul de căpetenie pentru care așa de mulți urmași ai lui Hristos, cad în ispite atât de dureroase și caută apoi pocăința, este că au o lipsă în ce privește cunoașterea de ei înșiși. În aceasta a fost cernut Petru mult de vrăjmaș. Aceste sulețe sunt rugate stăruitor să-și curețe sulețele prin ascultare de adevăr. Domnul să ne scape de amăgirea de noi înșine.

7. Pentru cine S'a sfințit Isus Hristos Mijlocitorul nostru? Ioan 17, 19.

8. În schimbul păcatelor lor, ce primesc credincioșii dela Mijlocitorul lor? Vers 22, 2 Cor. 5, 21.

9. Cât de desăvârșită este această lucrare de mijlocire a lui Isus Hristos? Ebrei 7, 25.

Dumnezeu n'a socotit desăvârșită lucrarea mântuirii atâta timp cât ea depindea numai de iubirea Sa. El însuși a numit la altarul Său un Mijlocitor îmbrăcat cu firea noastră omenească. În calitatea Sa de Mijlocitor al nostru, misiunea Sa este de a ne prezenta lui Dumnezeu ca pe fiii și fiicele Sale. Hristos mijlocește în favoarea celor ce-L primesc. Aceștia le dă putere, în virtutea propriilor Sale merite, să devină membri ai familiei cerești.

10. Ca Mijlocitor al credincioșilor, ce mustrare este adresată lui Satana? Zah. 3, 2-4.

11. Ce parte are Duhul Sfânt în lucrarea de mijlocire pentru Biserică? Rom. 8, 25.

Domnul Isus Hristos este Mijlocitorul nostru pe lângă Tatăl, iar Duhul Sfânt este mijlocitorul Domnului Hristos pe lângă noi. După cum Domnul Hristos mijlocește pentru noi la Tatăl, tot astfel Duhul Sfânt mijlocește pentru Domnul Hristos în inimile noastre.

12. După a cui voe mijlocește Duhul Sfânt? Vers. 27.

PIEDICI ÎN CALEA RUGĂCIUNII DE MIJLOCIRE

26 Decembrie 1953

1. Care este unul din motivele pentru care rugăciunea nu este ascultată? Iacob 4, 3.

2. Ce ar trebui să caracterizeze viața de rugăciune a fiecărui credincios? Efes. 6, 18.

Prin harul lui Hristos ajunseră apostolii acolo unde erau. Devoțiunea cea sinceră, cum și rugăciunea umilă și zeloasă îi aduseseră în acea comuniune strânsă cu El. Ei au stat împreună cu El în locurile cerești. Ei și-au dat seama de marea lor datorie față de El. Prin rugăciunea zeloasă și stăruitoare ei dobândiră dăruirea Spiritului Sfânt.

3. Ce spune apostolul Petru că poate deveni o piedică în calea rugăciunii? 1 Petru 3, 7.

„Purtați-vă cu înțelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii... zice Cuvântul lui Dumnezeu. Un adevărat credincios nu va desconsidera niciodată pe soția sa, precum nici pe vreuna din fiicele lui Adam. El știe că dacă ar face aceasta rugăciunile lui ar fi împiedicate să fie ascultate.

4. Ce motiv este arătat de Isus pentru care rugăciunile ucenicilor nu au fost ascultate? Mat. 17, 19. 20 p.p.

5. Ce rezultat are spiritul de înălțare de sine asupra rugăciunii cuiva? Luca 18, 11-14.

Acela care se simte desăvârșit care își închipuie că este cu totul bun, și este mulțumit cu starea sa spirituală, nu se străduiește să devină un părtaș al harului și dreptății lui Hristos. Mândria nu simte nicio lipsă. Aceia care sunt bogați în proprii lor ochi nu cer în credință, și nu primesc binecuvântările lui Dumnezeu. Ei își închipuie că sunt desăvârșiți în cele spirituale și de aceea pleacă goi.

6. Ce spirit a stăpânit pe fratele mai mare, când fiul risipitor s'a întors acasă? Luca 15, 29-30.

7. Pentru ca rugăciunile noastre să nu fie împiedecate, care ar trebui să fie purtarea noastră față de alții? Rom. 12, 16. 1 Petru 2, 12.

8. Ce piedică s'a ridicat în calea rugăciunii de mijlocire a lui Ieremia pentru vechiul Israel? Ier. 14, 10. u.p., 11. 12 p.p.

Mulți credincioși nu știu ce înseamnă adevărata pocăință. Ei nu au experiența comuniunii cu Tatăl prin Isus Hristos, și niciodată nu au simțit puterea harului divin care să le sfințească inima. Rugându-se și păcătând, păcătând și rugându-se, viețile lor sunt pline de răutate, înșelătorie, invidie, gelozie și iubire de sine. Rugăciunile unor asemenea oameni sunt urite lui Dumnezeu.

9. Care este unul din mijloacele de seamă prin care Satana împiedecă devoțiunea și mijlocirea în biserică Laodiceea? Apoc. 2, 15. 16.

Expresia de vărsare din gura Sa înseamnă că El nu poate să prezinte rugăciunile și expresiile voastre de iubire față de Dumnezeu. El nu poate în nici un fel garanta felul vostru de

învățătură a Cuvântului Său sau lucrarea voastră spirituală. El nu poate prezenta viața voastră religioasă cu cererea ca să vă fie dăruit harul.

10. Care este sfatul pe care Domnul Hristos îl dă Laodiceei ca o biserică a mijlocirii? Apoc. 3 18.

INDEMN LA RUGĂCIUNE

2 Ianuarie 1953

1. Ce invitație plăcută adresează Dumnezeu credincioșilor Săi? Mat. 11, 28-30.

Dacă ținem pe Domnul mereu înaintea noastră, făcând ca inimile noastre să se înalțe în mulțumire și laude către El, atunci vom simți o continuă reînviere în viața noastră de credință. Rugăciunile noastre vor lua forma unor convorbiri cu Dumnezeu, așa cum vorbim cu un prieten. Adevărat vom avea simțământul plăcut și fericit al prezenței lui Isus. Când cu adevărat creștinul ajunge la această experiență, atunci se vede în viața lui o simplitate, o umilință, o blândețe și o modestie ce arată tuturor, că el a fost cu Isus și a învățat dela El.

2. Ce dar suprem este făgăduit aceluia care înalță rugăciuni către Dumnezeu? Luca 11, 13.

Nu este de ajuns a ne ruga numai în numele lui Hristos, ci și sub inspirația Duhului Sfânt. Aceasta se înțelege din cuvintele, că Duhul „mijlocește pentru noi cu suspine negrăite“. La asemenea rugăciuni dorește Dumnezeu să răspundă.

3. Ce a combinat David împreună cu rugăciunea? Ps. 143, 5-7.

4. Pentru ce se ruga David către Dumnezeu? Ps. 86, 11; 119 169.

5. Ce recunoștea Psalmistul în rugăciunile sale, cu privire la Dumnezeu? Ps. 86, 5-8.

6. Prin ce manifestări ale puterii divine răspunde Dumnezeu la rugăciunile celor credincioși? Ps. 65, 5 p.p.

7. Ce făgăduință este făcută credinciosului care se roagă? Filip. 4, 6-7.

8. Cum va fi rezultatul rugăciunii aceluia care rămân în Hristos? Ioan 15, 7.

9. Cum vorbește psalmistul cu privire la răspunsul primit la rugăciunile sale? Ps. 34, 4.

10. Cu ce aseamănă Cuvântul lui Dumnezeu rugăciunea? Apoc. 5 8.

11. Ce lucrare poate fi săvârșită prin rugăciune? Ps. 40, 1-3 p.p.

Rugăciunea și lucru — iată lozincă creștinului. Viața unui adevărat creștin este o viață de consacrată rugăciune, și de conștiințioasă îndeplinire a tuturor lucrărilor necesare vieții.